

UCHWAŁA Nr/...../13
RADY MIASTA GDYNI
z dnia 2013 roku

w sprawie odbierania odpadów komunalnych od właścicieli nieruchomości na których nie zamieszkują mieszkańcy, a powstają odpady komunalne

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990r. o samorządzie gminnym (tekst jednolity Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591 ze zm.¹) oraz art. 6c ust. 2 ustawy z dnia 13 września 1996r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (tekst jednolity Dz. U. z 2012 r., poz. 391 ze zm.²), Rada Miasta Gdyni uchwala, co następuje:

§ 1. Postanawia się o odbieraniu odpadów komunalnych od właścicieli nieruchomości o których mowa w art. 6j ust. 4 ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach, w zakresie w którym odpady te powstają na części nieruchomości na której nie zamieszkują mieszkańcy.

§ 2. Wykonanie uchwały powierza się Prezydentowi Miasta Gdyni.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie po 14 dniach od daty ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Pomorskiego.

Przewodniczący Rady Miasta Gdyni

dr inż. Stanisław Szwabski

¹ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2002 r. Nr 23 poz. 220, Nr 62 poz. 558, Nr 113, poz. 984, Nr 153 poz. 1271, Nr 214 poz. 1806, z 2003 r. Nr 80 poz. 717, Nr 162 poz. 1568, z 2004 r. Nr 102 poz. 1055, Nr 116 poz. 1203, z 2005 r. Nr 172 poz. 1441, Nr 175 poz. 1457, z 2006 r. Nr 17 poz. 128, Nr 181 poz. 1337, z 2007 r. Nr 48 poz. 327, Nr 138 poz. 974, Nr 173 poz. 1218, z 2008 r. Nr 180 poz. 1111, Nr 223 poz. 1458, z 2009 r. Nr 52 poz. 420, Nr 157 poz. 1241, z 2010 r. Nr 28 poz. 142 i 146, Nr 40 poz. 230, Nr 106 poz. 675, z 2011 r. Nr 21 poz. 113, Nr 117 poz. 679, Nr 134 poz. 777, Nr 149 poz. 887, Nr 217 poz. 1281, Dz. U. z 2012 r. poz. 567

² Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2013r. poz.

Kalery uzupełnić uchwałę zmianą tekstu jednolitego ustawy z 13.09.1996r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach z uwagą na uchwalenie zmian do ustawy

Emil Rojek

RADCA PRAWNY
15.02.2013r.

UZASADNIENIE

Zgodnie z delegacją art. 6c ust. 2 ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (tekst jednolity Dz. U. z 2012r. poz. 391 ze zm.) rada gminy może, w drodze uchwały stanowiącej akt prawa miejscowego, postanowić o odbieraniu odpadów komunalnych od właścicieli nieruchomości, na których nie zamieszkują mieszkańcy, a powstają odpady komunalne.

Uchwała dotyczy nieruchomości o charakterze mieszanym, na których realizowana jest zarówno funkcja mieszkalna jak i inne funkcje użytkowania nieruchomości.

Projekt uchwały rozszerza spoczywający na gminie obowiązek odbierania odpadów komunalnych także na części nieruchomości wykorzystywane na cele inne niż mieszkalne. Rozszerzenie obowiązków w powyższym zakresie spowoduje także objęcie właścicieli części nieruchomości na której nie zamieszkują mieszkańcy obowiązkiem uiszczania opłaty za odbiór i zagospodarowanie odpadów tam powstających.

Zgodnie z art. 87 ust. 2 Konstytucji R.P. źródłami powszechnie obowiązującego prawa Rzeczypospolitej Polskiej są na obszarze działania organów, które je ustanowiły, akty prawa miejscowego.

Zgodnie z art. 84 Konstytucji R.P. każdy jest obowiązany do ponoszenia ciężarów i świadczeń publicznych, w tym podatków, określonych w ustawie. W myśl art. 32 ust. 1 Konstytucji R.P. wszyscy są wobec prawa równi i mają prawo do równego traktowania przez władze publiczne. Powyższe normy konstytucyjne statuują zasadę powszechności i równości w ustanawianiu ciężarów publicznych oraz zasadę równości w traktowaniu przez organy władzy publicznej. Zasada równości oznacza na tle prawa podatkowego postulat zachowania równomierności w opodatkowaniu. Zasada powszechności opodatkowania oznacza opodatkowanie wszystkich podatników na tych samych zasadach. Zgodnie z ukształtowanym stanowiskiem judykatury zasada powszechności i równości opodatkowania oraz równości traktowania nie ma charakteru bezwzględnego (tak NSA w postanowieniu z 05.04.2011 r. w spr. I FSK 525/10 oraz Trybunał Konstytucyjny w wyroku z 16.12.1997 r. K 8/97). Odmienne traktowanie nie stanowi o braku równości oraz o dyskryminacji o ile zróżnicowaniu temu można przypisać charakter uzasadniony.

Zgodnie ze stanowiskiem Sądu Najwyższego (wyrok z 05.05.2010 r. w spr. I PK 201/09) zróżnicowanie jest uzasadnione, jeżeli pozostaje ono w związku bezpośrednim z celem przepisów, wagą interesu, dla którego zróżnicowanie jest wprowadzone, pozostaje w proporcji do interesów naruszanych, a zróżnicowanie nie uwłacza w sposób zasadniczy innym wartościom. Zgodnie ze stanowiskiem Trybunału Konstytucyjnego (uzasadnienie do wyroku z 16.12.1997 r. w spr. K 8/97), aby dokonać oceny, czy zróżnicowanie sytuacji prawnej podmiotów prowadzi do naruszenia zasady równego traktowania, należy najpierw ustalić w oparciu o jaką cechę dokonano zróżnicowania obywateli (podmiotów), a następnie rozważyć, czy zróżnicowanie to było uzasadnione. W orzecznictwie wskazuje się, jakie kryteria powinno spełniać zróżnicowanie, aby mogło zostać uznane za uzasadnione:

- 1) relewantność, tj. bezpośredni związek zróżnicowania z celem i zasadniczą treścią przepisu, pozwalający dzięki temu zróżnicowaniu na realizację celu kontrolowanej normy;
- 2) proporcjonalność- waga interesu, któremu ma służyć zróżnicowanie musi pozostawać w odpowiedniej proporcji do wagi interesów, które zostaną naruszone w wyniku nierównego potraktowania podmiotów podobnych;
- 3) powiązanie z wartościami, zasadami lub normami konstytucyjnymi.

Przejęcie przez gminę odbierania odpadów także od właścicieli nieruchomości o których mowa w art. 6j ust. 4 ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach, w zakresie w którym odpady te powstają na części nieruchomości na której nie zamieszkują mieszkańcy ma uzasadnienie prawne oraz głębokie uzasadnienie faktyczne. Przepisy prawa nie przewidują możliwości zobowiązania właściciela tzw. „nieruchomości mieszanej” do utrzymywania osobnych pojemników na odpady komunalne wytworzone przez mieszkańców i osobnych pojemników na odpady komunalne powstałe na części niemieszkalnej. Problem ten staje się jeszcze bardziej wyrazisty w przypadku gdy część mieszkalna i część niemieszkalna znajdują się w posiadaniu różnych podmiotów. Gromadzenie odpadów komunalnych we wspólnych dla całej nieruchomości pojemnikach właściwie uniemożliwia wyodrębnienie części odpadów, których odbiór i zagospodarowanie spoczywa na gminie i powoduje, że przedsiębiorca odbierający odpady na zlecenie gminy zmuszony jest do odbioru i zagospodarowania także odpadów pochodzących z części niemieszkalnej. W sytuacji gdy odbiór i zagospodarowanie odpadów finansowany jest z opłaty uiszczanej wyłącznie przez mieszkańców, obciążanie wyłącznie mieszkańców kosztami odpadów komunalnych wytworzonych np. przez przedsiębiorcę godziłoby w podstawowe zasady konstytucyjne, w tym zasadę równości i powszechności opodatkowania.

Osobnym problemem jest zjawisko podrzucania odpadów wytworzonych na części nieruchomości na której nie zamieszkują mieszkańcy do pojemników mieszkańców. Dotyczy to sytuacji w których współwłaściciele postanowili o utrzymywaniu odrębnych pojemników dla lokali mieszkalnych i odrębnych dla lokali niemieszkalnych. Wprowadzenie obowiązku ponoszenia przez władających częścią niemieszkalną, opłat za odbiór i zagospodarowanie odpadów umożliwi wyeliminowanie zjawiska podrzucania (lub przerzucania) odpadów z pojemników z odpadami pochodzącymi z działalności gospodarczej do pojemników mieszkańców. Zjawisko podrzucania jest niekorzystne zarówno w aspekcie finansowym, jak i środowiskowym, ponadto prowadzi do konfliktów pomiędzy mieszkańcami a przedsiębiorcami. W tych okolicznościach przejęcie przez gminę odbierania odpadów także od właścicieli nieruchomości o których mowa w art. 6j ust. 4 ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach, w zakresie którym odpady te powstają na części nieruchomości na której nie zamieszkują mieszkańcy ma istotne znaczenie praktyczne, całkowicie zgodne z celami przyświecającymi twórcom ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach w tym z zasadą „zanieczyszczający płaci” wynikającą z Dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/98/WE z dnia 19 listopada 2008 w sprawie odpadów oraz uchylająca niektóre dyrektywy

Proponowane rozwiązanie nie narusza zasady proporcjonalności. Waga interesu polegająca na ochronie mieszkańców przez nieuzasadnionym ponoszeniem kosztów odbioru i zagospodarowania odpadów wytworzonych przez władających częścią niemieszkalną nieruchomości przewyższa skutki wynikające różnego potraktowania właścicieli nieruchomości mieszanych i właścicieli nieruchomości na których nie zamieszkują mieszkańcy. Jest to tym bardziej uzasadnione, że opłata zagospodarowanie odpadami komunalnymi nie stanowi świadczenia publicznoprawnego nieodpłatnego, lecz świadczenie w zamian którego właściciel otrzymuje ekwiwalentną usługę.

Aktualnie podmioty wytwarzające odpady komunalne na nieruchomościach na których powstają odpady mają obowiązek zawierania umowy z firmami odbierającymi odpady. Władający częścią nieruchomości na której nie zamieszkują mieszkańcy w przypadku nie objęcia ich gminnym odbiorem odpadów byłiby zmuszeni do zawarcia indywidualnej umowy na odbiór i zagospodarowanie odpadów. Ewentualne negatywne skutki przejęcia przez gminę odbierania

odpadów komunalnych wytworzonych na nieruchomościach zamieszkałych w związku z prowadzeniem działalności gospodarczej będą minimalne lub żadne, gdyż firma wyłoniona przez gminę w przetargu odbierze – jak dotychczas – wszystkie odpady powstałe na nieruchomości. Dodatkowo osiągnięty zostanie efekt środowiskowy polegający na tym, że ograniczona zostanie liczba kursów śmieciarek na nieruchomość, co ograniczy hałas oraz emisję spalin do środowiska. Efekt ten jest jeszcze bardziej wyrazisty w przypadku nieruchomości, na której liczba przedsiębiorców jest większa.

Proponowane rozwiązanie realizuje poniższe normy Konstytucji RP:

- 1) Każdy jest obowiązany do ponoszenia ciężarów i świadczeń publicznych, w tym podatków, określonych w ustawie (art. 84 Konstytucji)
- 2) Ochrona środowiska jest obowiązkiem władz publicznych (art. 74 ust. 2 Konstytucji),
- 3) Każdy jest obowiązany do dbałości o stan środowiska i ponosi odpowiedzialność za spowodowane przez siebie jego pogorszenie. Zasady tej odpowiedzialności określa ustawa. (art. 86 Konstytucji).

W przedmiotowym przypadku Rada Miasta Gdyni działa w granicach i na podstawie udzielonego upoważnienia ustawowego, realizując konstytucyjny obowiązek ochrony środowiska i równości opodatkowania.

WICEPREZYDENT
MIASTA GDYNI
mgr Bogusław Stasiak